Gazlosmanpaşa 2

İŞÇİ BÜLTENİ

"İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır!"

İşçi Bülteni Özel Sayı No: 299 NİSAN 2008 * Fiyatı: 25 YKr

Geleceksiz Yaşamaya Güvencesiz Çalışmaya karşı;

1 MAYIS'ta TAKSİM'e!

Tarihi mücadeleler ile kazandığımız haklarımızın bir bir gaspedildiği bir dönemden geçiyoruz. Sağlık hakkımız, kıdem tazminatımız vb. elimizden alınmaya çalışılıyor. Zaten kölelik koşullarına mahkum edilmiş durumdayız, Bizlere sefalet ücretini reva görenler, bizlere sigortasız çalışma koşullarını dayatanlar şimdi de, "paran kadar sağlık" diyorlar. Bugünümüzü talan ettikleri, sadakaya razı ettikleri yetmezmiş gibi onurumuza dil, geleceğimize el uzatıyorlar. Tarihler boyunca can bedeli mücadelelerle kazandığımız haklarımızı, bir çırpıda elimizden çalıyorlar.

İşte böylesi bir süreçte işçilerin birlik mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'a yaklaşıyoruz.

Arkadaşlar!

Yıllar önce Amerika'daki işçi kardeşlerimiz "8

saatlik işgünü" ve "Eşit işe eşit ücret" talepleriyle dişe diş bir mücadeleyle 1 Mayıs'ı tüm dünyanın işçilerine armağan ettiler. İşçi sınıfı 1 Mayıs ruhuyla sermayeye karşı verdiği çetin mücadelelerle en azından vahşi sömürüyü sınırladı. Bir takım sosyal haklarını söküp almasını bildi. Ancak aradan bunca zaman geçtikten sonra biz işçiler, bu ruhu yaşatamadığımız için sermaye kazandığımız mevzileri düşürüp bizleri yeniden yüzyıl öncesinin koşullarında bir yaşama mahkum etti. Şimdi dilediğince canımıza okuyor, dilediğince sömürüyor, dilediği zaman bir eşya gibi bir yana atıyor.

Kazanılmış haklarımıza karşı başlatılan tüm saldırıları tarihimizden öğrenerek püskürtebiliriz, püskürtmek zorundayız. Haklarımızı ve geleceğimizi kazanmanın tek yolu, birleşik-örgütlü bir mücadeleyi en güçlü biçimde yükseltmekten geçiyor. Bir avuç sömürücüye karşı dişe diş bir mücadele yürütmekten geçiyor.

1 Mayıs: Geleceksiz yaşamaya hayır dediğimiz gün olmalıdır!

1 Mayıs: Kölece yaşamaya hayır dediğimiz gün olmalıdır!

1 Mayıs: Haklarımıza sahip çıkışımızın simgesi olmalıdır!

Mayıs: Sömürü düzenine karşı insanca yaşamayı savunduğumuz gün olmalıdır!

Arkadaşlar!

1 Mayıs'ta Taksim'deyiz. Geçen yıl devlet işçilerin 1 Mayıs alanı olan Taksim'e çıkmalarına engel olmaya çalışmış ancak başaramamıştı. Bu yılda işçiler Taksim'de, 1 Mayıs alanında olacak. Sermayenin çürümüş ve kokuşmuş düzenine karşı, insanca bir yaşamın ve özgür bir geleceğin mümkün olduğu sosyalizmin bayrağını yükseltecekler.

Bizler de, fabrikalardan, **İlbek'ten, Ejot'dan, Komanteks'den, Pancar Motor'dan, RSA'dan,** ve daha birçok fabrika ve atölyeden çıkıp 1 Mayıs alanındaki sınıf kardeşlerimizle buluşacağız.

Tüm işçi arkadaşlarımızı, 1 Mayıs'ta alanlara çıkmaya, sömürüye ve köleliğe karşı bölgemizde işçilerin birleşik mücadele mevzisi olan GOP İşçi Platformu saflarında buluşmaya çağırıyoruz..

Yaşasın 1 Mayıs!

Yaşasın birlik, mücadele ve dayanışma!

Haydi Birlik, Dayanışma ve Mücadele ruhuyla 1 Mayıs'ta Taksim'e!

GOP İşçi Platformu

ÇIKARKEN...

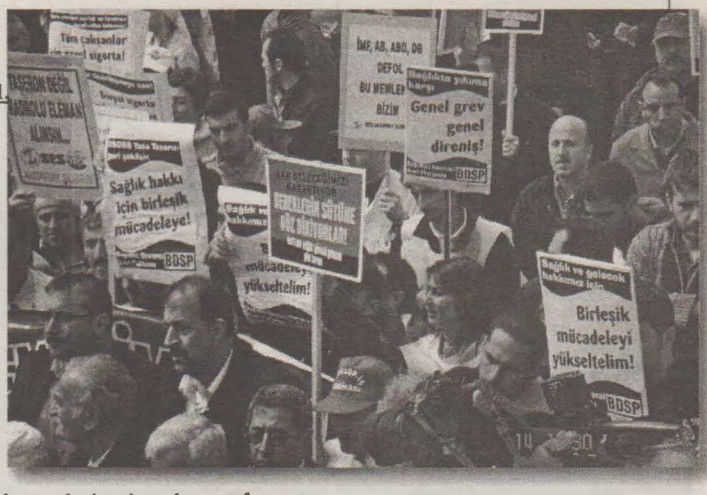
Bültenimizin ilk sayısını işçi sınıfının tarihi mücadelelerini içinde barındıran bahar döneminin hemen başında ve bölgemizde bir işçi direnişinin sıcaklığı ile çıkartmıştık. Ve son sözümüz "2. sayımızda zaferi yazmak dileği ile..." olmuştu. Dileğimiz yerine de geldi. İşçi ve emekçiler onbinlerce kişinin katıldığı eylemlerle hak gasplarına, sömürüye ve zulme karşı seslerini yükselttiler. Bölgemizde de İlbek İşçileri 1 Mayıs'ın öngünlerinde zaferlerini ilan ettiler. Şimdi sırada zaferlerimizin coşkusu ve mücadelemizin sıcaklığı ile 1 Mayıs'ı kazanmak var. Şimdi sırada bizlere "ayak takımı" diyenlere geleceğin mimarı olacağımızı göstermek var. Şimdi sırada Taksim'i kazanmak var. Hep zaferi yazmak dileği ile...

İletişim: gopisciplatformu@gmail.com

Hükümet sosyal güvenlik hakkımızı gaspetmekte kararlı,

kıdem tazminatı hakkı da sırada...

TEK SEÇENEK MÜCADELE!

Mart başında meclis gündemine getirilen SSGSS Yasası, üç saatlik iş bırakma eylemi sonrasında sendikalarla görüşülmek üzere geri çekildi.

Sonra göstermelik bazı değişikliklerle ve sendika ağalarının onayı ile yeniden mecliste görüşülmeye başlandı ve kabul edildi. Hükümetin gündeminde sosyal güvenlik hakkından sonra kıdem tazminatı hakkımız var. İş başına geldiğinden bu yana yalnızca işçilerin elinden neyi alabileceğini, hangi işçi hakkını nasıl yiyeceğini düşünen ve bunun için her türlü yola başvuran hükümet, "İstihdam paketi" olarak tanımladığı paketinde kıdem tazminatını nasıl iç edeceğini de planlıyor.

Artık hepimiz biliyoruz ki, hükümetin amacı üzüm yemek değil, bağcıyı dövmektir. Yani hiçbir şeyi düzeltmeyi değil, tersine tüm faturayı işçi ve emekçiye kesmektir niyeti. Elimizde çok az şey kaldı. Adeta kırıntılar diyebileceğimiz kadar az şey. Çıkan her yeni yasa elimizden bir hakkımızı alıp götürdü. Şimdi iki geniş kapsamlı saldırı yasası ile yüzyüzeyiz. Bu yasalar çıkarsa bizim için artık son kırıntılar da gitmiş olacak.

Hükümet ısrarlı. Bu yasalar çıkmazsa büyük krizler doğarmış. (SSGSS yasası çıktı...) Güya sosyal güvenlik için bütçeden aktarılan kaynaklar büyük bir açık yaratıyormuş vs., vs. Tüm bunların yalan olduğunu biliyoruz. Çünkü, bütçe açığı işçilerin elindeki kırıntı haklardan değil, tam tersine işçilere yapılan haksızlıklardan kaynaklanıyor.

Bir kere bu ülkede, on milyonun üstünde kaçak işçi çalıştırılıyor.

Ey hükümet, gel Elmabahçesi'ne, tekstil işçilerinin, metal işçilerinin, cam işçilerinin çalışma koşullarını gör, sigortasız çalışmaya son ver!

Ey hükümet, bu ülkede halen işçiler 7 bin gün prim ödeyerek emekli oluyor ve 500 lira maaş alıyor. Ama siz meclisinizde üç yıl oturanlara 6 bin lira maaş bağlamayı görev biliyorsunuz. Bizden kesecekleriniz bunu karşılar mı?

Ey hükümet, siz ordu, polis ve diyanete akıl almaz paralar akıtıyorsunuz. Bizden çalıp çırptığınız vergiler bunu karşılar mı?

Ey hükümet, bize gelince kara delik dediğiniz kaynakları, misliyle patronlara teşvik olarak aktarıyorsunuz. Ücretlerimizden kesilen primler bunu karşılar mı?

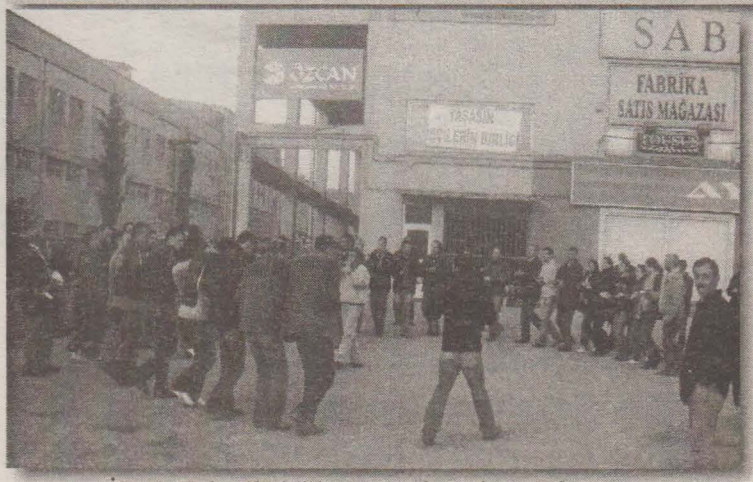
Biz işçiler, sizin bu yalanlarınızı ciddi bulmuyoruz, inanmıyoruz.

Bizlerden çalıp çırptıklarınız sizin yediklerinizi karşılamaya yetmiyor. Bunu da en iyi siz biliyorsunuz ve daha fazlasına gözünüzü dikiyorsunuz. Kafanız sadece haklarımızı gaspetmeye çalışıyor. Şunu bilin ki, artık biz de ne yapacağımızı biliyoruz. Haklarımıza sahip çıkacak, yeni kazanımlar için mücadele edeceğiz.

Çünkü biliyoruz ki, biz karşı çıkarsak yapamazsınız!

DİRENEN İLBEK İŞÇİSİ KAZANDI!

İlbek Tekstil'deki ağır ve kuralsız çalışmaya karşı yaklaşık birbuçuk yıl önce mücadele başlatan **GOP İşçi Platformu** üyesi öncü İlbek işçileri işyerindeki birçok ağır çalışma koşulunun düzeltilmesini sağlamıştı. Bir grup işçinin başlattığı bu mücadelenin her geçen gün güçlenmesinden korkan İlbek patronu **GOP İşçi Platformu** üyesi iki işçiyi işten atarak İlbek işçilerinin hak alma mücadelesinin önüne geçeceğini düşünüyordu. İlbek patronu İlyas Bektaş'ın işten attığı öncü işçiler Eyüp İş Mahkemesi'nde "işe iade davası" açarak İlbek'teki hak alma mücadelelerini sürdürürken diğer işçi arkadaşlarını da bu mücadelede yer almaya davet ettiler.

İlbek işçilerinin insanca çalışma ve yaşam koşulları için verdiği mücadelenin her geçen gün güçlenerek devam etmesi İlbek patronu İlyas Bektaş'ı korkutarak fabrikadaki makineleri çalmaya varacak kadar ahlaksızlaştırmıştır.

15 Şubat günü makineleri çalmaya çalışan İlbek patronunu suçüstü yakalayan işçiler 15 Şubat gecesinden itibaren fabrika önünde emekleri ve onurları için direnişe geçtiler. O tarihten itibaren birçok eylem ve etkinlik gerçekleştiren İlbek işçileri her geçen gün patronlar sınıfına karşı öfke ve kinlerini biliyerek haklılıklarına olan inançlarıyla direnişlerini 66. gününde kazanımla sonuçlandırdılar.

İlbek işçilerinin direnişleri boyunca patron ve köpekleri direnişi bölmek ve direnen işçilerin moral güçlerini yitirmelerini sağlamak için birçok ayak oyununa başvurdular. İşçilerin inanç ve kararlılığıyla boşa düşürülen bu oyunlar her seferinde işçilerin moral gücünü ve direnme iradesini artırdı. Diğer bir taraftan ise patronun, işçilerin birliği ve mücadelesi karşısında nasıl acze düştüğünü bizlere gösterdi.

İlbek işçileri birliklerinden ve haklılıklarından aldıkları güçle İlbek Tekstil patronu İlyas Bektaş'a diz çökerterek kıdem, ihbar tazminatlarını ve 35 günlük alacaklarını kazandılar. İlbek işçileri ve İlyas Bektaş arasında yapılan protokolle işçiler alacaklarının yarısını 21 Nisan'da peşin aldılar, diğer yarısını ise 3 taksit halinde patronun fabrikalarını ve şahsi malvarlığını teminat gösterdiği senetler karşılığında alacaklar.

66 gün sonunda direnişlerini kazanımla sonlandıran İlbek işçileri direnişleri boyunca birlik ve mücadelenin önemini kavrayarak birçok şey öğrenirken, Elmabahçesi'ndeki işçi kardeşleri başta olmak üzere ağır çalışma ve yaşam koşullarına maruz kalan, sigortasız iş güvencesiz, düşük ücretle çalışan işçi kardeşlerine izlemeleri gereken yolu göstermiştir.

İşçi kardeşler...

Sağlık ve emeklilik başta olmak üzere birçok hakkımızı elimizden alan SSGSS Yasası'nın meclisten geçtiği, kıdem tazminatı hakkımızı ortadan kaldıran yasa teklifinin hazırlandığı ve başka bir çok hakkımızın kısıtlandığı bir dönemde direnişlerini kazanımla sonuçlandıran İlbek işçileri, bizlere en temel hak ve özgürlüklerimizi kazanmak ve korumak için izlememiz gereken yolu gösteriyor. Bugünden itibaren bizlere düşen gören İlbek işçilerinin bizlere miras bıraktığı bu direnişi büyütmek ve güçlendirmektir.

İşçi kardeşler;

Emeğimize ve onurumuza sahip çıkmak için, İlbek işçilerinin bizlere armağan ettiği direniş ve kazanımı daha ileri taşımak için, insanca yaşam ve çalışma koşulları için **GOP İşçi Platformu**'nun Elmabahçesi'nde ve GOP'un birçok yerinde sürdürdüğü haklı ve onurlu mücadelesine güç katalım.

Unutmayalım ki bizler birlik olup en temel hak ve özgürlüklerimiz için mücadele etmezsek; çalışma ve yaşam koşullarımız her geçen gün ağırlaşacak, aldığımız ücret çocuklarımıza kuru bir ekmek götürmeye dahi yetmeyecektir.

Direnişte olan kadın işçilerden...

Direnişte Kadın Olmak!

Direniş başlamadan önce bizler de diğer tüm kadınlar gibi evde ev işleriyle çocukları olanlar, çocuk bakımı ile uğraşırdık. Çoğumuzun çalışmaya başlaması da aynı nedenlerle olmuştu: "Geçim sıkıntısı".

Herkes bilir ya, toplum kadının çalışmasını hoş karşılamazdı. Zaten, kadınların söz hakkıda olmamalıydı. Ama hayat şartları işte bizi evden çıkardı. Fabrikalara yolladı. Ama burada da kadın olmak yakamızı bırakmadı. Burada da "eksik etek"tik, burada da "yerimizi bilmeliydik".

İşte direniş haklarımızı kazanmamızı sağlamakla kalmadı, önce bizim kendimizi doğru tanımamızı, neler yapabileceğimizi sağladı. Artık haksızlığa karşı direnişçi bir işçi, direniş çadırında nöbetçi olduk.

Eylemlere katıldık, sloganlar attık, öfkemiz nefrete dönüştü. Biz işçilerin kendi haklarını mücadele ederek kazacağımızı, yaşayarak gördük.

İlbek direnişinin kadınları olarak elimizden gelen herşeyi yapmaya çalıştık. İlbek işçileriyle dayanışma gecesi düzenlendi. Bilet satış ekipleri oluşturuldu, ekipler içerisinde yer aldık.

Daha sonra komşu, komşu dolaştık, hep beraber bilet satışına çıktık. Mahallemizde bulunan esnafları dolaşıp, dayanışma gecemize katılmaları için çağrılarda bulunduk. Çevremize herkese direnişimizi anlattık.

Yani haklarımızı kazanmanın yolunu öğrendik. Gerçek dostlukları gerçek düşmanlıkları gördük, şimdi daha güçlüyüz. Daha bilinçliyiz. Bundan sonra da hayatımıza direnişten öğrendiklerimizle devam edeceğiz.

İlbek Tekstil'den direnişçi kadınlar

Volkan Yaraşır'ın "2. GOP İşçileri Buluşma"sında yaptığı konuşmada

İşçi ve emekçiler tabandan ö

2000 yılı ile 2007 yılı arasında sınıf hareketinde çok ciddi bir durgunluk vardı. 2007 yılının son derece sarsıntılı gelişmesi Hrant Dink'in öldürülmesiyle başladı. Özellikle Hrant Dink'in cenazesindeki o kitlesel güç yeni bir dönemin habercisi oldu. (...)Yüzbinler bugüne kadar belirlenmiş sınırları aştı ve çok da organize olmadan yüzbinler harekete geçti. Ve ilk yaptığı şeylerden bir tanesi de fiilen Taksim Meydanı'nı işgal etti. Kısacası Hrant Dink olayı otuz yıldan beri bırakılmış bir alanın, yasaklanmış bir alanın yani 1 Mayıs alanına fiili bir çıkışı da gündeme soktu.

Geçen 1 Mayıs'ı biz Taksim'de kutladık ve Taksim (devlet açısından sınıflar mücadelesinde orası yasak alanıdır) cenazenin açtığı kulvardan fiilen işgal edilmiş ve yeniden kazanılmış oldu. Yani bir anlamda moral oldu, militan bir mücadelenin göstergesi oldu. Bu iki gelişme Hrant Dink cenazesi ve 1 Mayıs çıkışı aslında bir dalganın da habercisi oldu. Bu dipten gelen bir dalgaydı. Bu dalganın ilk işaretlerinden biri Hava-İş'in toplusözleşmedeki anti demokratik uygulamalara karşı grev ısrarında bulunması oldu. Hava işçileri 'bu toplusözleşmeyi imzalamayız ve greve çıkarız' dedi. Hava-İş Sendikası'nın grev ısrarını, 'vatan haini' olarak gösteren sermaye, boyalı basın ve görsel basına rağmen, grev kazanıldı. Hava-İş toplusözleşmeyi kendi lehine çevirdi. Bu üçüncü işaret oldu.

Yakın dönemdeki Telekom grevinin sınıf içerisindeki duruşu, Haber-İş işçilerinin 44 gün süren grevi ile işçiler dostunu ve düşmanını tanıdı. Grevin içinde kardeşleşmeyi öğrendiler. Ortak hareket etmeyi, birlikteliği öğrendiler. İnanıyorum ki, İlbek işçileri de bu vesileyle sınıf düşmanını iyi tanımıştır. Örneğin grev başlamadan önce herkesin bir kimliği vardı, Elazığlı'ysa Elazığ kimliği, solcuysa solcu, sağcıysa sağcı, Alevi ise Alevi; ama burada çok önemli bir şeyi öğrendiler, iki temel sınıfı, burjuvaziyi ve proletaryayı, yani kendilerini. Haber işçilerinin grevi, din, dil, ırk ayrımı yapmadan, birlikte hareket etmeyi başardı.

Siyasal alanda emek-sermaye çelişkisinin uzlaşmaz gerçekliğini ve direngenliğini gösterdi. Ve ardından Novamed grevi kazanımı. Demek istediğim şu, 6-7 yıllık bir durgunluk döneminden sonra kısacası işçi sınıfı kış uykusundan uyanmaya başladı. Hava-İş'in grevdeki ısrarıyla, özellikle Tekekom işçilerinin greviyle müthiş bir moral kazandı, müthiş bir şekillenme dönemiydi. Novamed de bunu bütünleştirdi. 2008 yılı ise bu canlı hareketliliğin ve sınıf hareketinde bir kıpırdamanın olduğu bir evre olarak başladı. 8 Mart ve Newroz eylemleri kitle hareketinin birlik ve dayanışmasının bir örneği oldu.

Bununla beraber Davutpaşa katliamı, tersanelerdeki iş cinayetleri. Tekel'in özelleştirilmesi ve ona karşı işçilerin mücadelesi. Tekel işçilerinin Ankara eylemi ve orada panzerin tazyikli suyla işçileri püskürtme çabasına karşı işçilerin sokakta, caddede yerleri yumruklaması ve orada görülen öfkesi bugün diğer işçilerde de olması gereken öfkedir. Elma Bahçesi sınıfsal kin ve öfke ile ayakta durur. Tekel işçilerinin öfkesi ile kuşanılmalıdır.

gütlenerek ilerleyeceklerdir!"

Aynı şekilde Tekel'in arkasında SSGSS eylemine denk geldi. SSGSS yıkım saldırılarına karşı, 14 Mart iş bırakma eylemine neredeyse ülke genelinde 2 milyon kişi katıldı. Militan bir nitelikti. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı 'uzlaştık' diye bir tanımlama yaptık dedi. Ama arkasında da bazı fotoğraflar vardı. Fotoğrafı okuyun, işte kamudaki konfederasyonlar, işçi konfederasyonları vardı ve şöyle bir onay yapıldı. Uzlaşma denildi, 7200 gün onay verildi, biliyorsunuz şuan 7 bin işgünüdür. Yani sermaye 9 bin işgününü tasarlarken 7200 güne çekilerek, yalnız ufak tefek rötuşlarla olay tamamlandı. Kısacası sermaye şunu yaptı bir halüsinasyon yarattı ve buna kendi programını bütün konfederasyonları suç ortağı yaptı. Şimdi bunun ertesi günü KESK ve DİSK uyandı. 1 ve 6 Nisan eylemini tabandan gelen baskıyla bir özeleştiri eylemi olarak yaptı.

Şüphesiz ki, bu sınıf hareketi açısından oldukça olumlu bir gelişme çizgisine işaret etmektedir. Çünkü tabanda yaşanan bu gelişme giderek "ayağını sağlam biçimde fabrikalara, işyerlerine, yerellere basan, gerçekleşen saldırılara karşı günbegün mücadele içerisinde pekişen güç ve eylem birlikleri"nin yolunu döşemeye adaydır. Şu an süren SSGSS karşıtı mücadelenin en özgün yanlarından biri budur. Şu ana kadar elde edilmiş kısmi başarısını da önemli oranda buna borçludur.

Toparlarsak, işçiler ve emekçiler tabandan örgütlenerek Elma Bahçesi ve diğer işçi havzalarında örgütlenerek ilerleyecekleridir. İşçi havzalarında oluşturulacak tabanın örgütlü gücü ancak siyasal, militan, birleşik ve kitlesel bir sınıf hareketi yaratılabilir.

2.GOP İŞÇİLERİ BULUŞMASI GERÇEKLEŞTİ

Geçen sene Şubat ayında ilki gerçekleştirilen "GOP İşçileri Buluşması"nın ikincisi, 5 Nisan günü gerçekleştirildi. Eğitim-Sen 4 Nolu şube toplantı salonunda gerçekleştirilen GOP İşçi Buluşması geçen senekinden farklı olarak panel tarzında gerçekleştirildi.

İlki düğün salonunda gerçekleşen GOP İşçileri Buluşması şenlik tarzında gerçekleştirilmişti. İkincisi ise işçi ve emekçilerin üzerindeki baskı ve hak gasplarının daha da artırılarak sürdürüldüğü bir döneme denk gelmesinden kaynaklı birleşik mücadelenin önemini vurgu yapmak ve bu saldırılara karşı mücadele araçlarını tartışmak amacıyla panel tarzında gerçekleştirildi

Eğitim-Sen 4 Nolu şubede gerçekleşen İşçi Buluşması'nda açılış konuşmasının ardından BDSP'nin hazırladığı' "geçmişi aşarak geleceği kazanacağız" sinevizyonu gösterildi. Ardından Volkan Yaraşır sunumunu gerçekleştirdi. Birleşik mücadelenin örgütlenmesine vurgu yapan Volkan Yaraşır, güncel eylem, etkinlik ve direnişlerle konuşmasını örnekleyerek canlı ve akıcı bir sunum gerçekleştirdi. Ardından GOP İşçi Platformu temsilcisi sunumunu gerçekleştirdi. Konuşmasında İlbek işçilerinin direnişine de değinen GOP İşçi Platformu temsilcisi "İlbek işçilerinin Elma Bahçesi'nde çadır kurarak direnmesiyle bir ilki gerçekleştirdiğini ve direnişlerinin Elma Bahçesi işçilerine izlemeleri gereken yolu gösterdiğine değindi. Ardından örgütlülüğün önemine değinerek GOP İşçi Platformu'nun Elma Bahçesi işçilerinin örgütü olduğunu vurguladı. Ve İlbek direnişinin yarattığı olanaklara değinerek bunu platform çahşmamasını güçlendirme ve Elmabahçesi işçilerinin örgütlü birliğini güçlendirmenin aracına dönüştürme vurgusu yaptı". Konuşmaların ardından serbest kürsüyle program devam etti. Bu kısımda işçi ve emekçiler düşüncelerini ifade etti.

Son olarak yapılan müzik dinletisiyle program sonlandırıldı. İlbek işçileri başta olmak üzere Elma Bahçesi'ndeki birçok fabrikadan 45 işçinin katıldığı program başından sonuna kadar canlı ve akıcı geçti. Programın sonunda İlbek işçileri Volkan Yaraşır'ı direniş çadırına davet ederek orada da sunum gerçekleştirmesini istediler.

GOP İŞÇİ PLATFORMU

HUKUK KÖŞESİ...

SORU : İşçinin talebi halinde işverenler tarafından vizite kağıdı verilmez ise, işverene uygulanacak müeyyide nedir?

CEVAP : 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun 3910 sayılı kanunla değişik 140. maddesinin (f) fıkrası uyarınca, 506 sayılı kanunun 90. maddesinde belirtilen, sigortalıların ve bakmakla yükümlü oldukları kimselerin tedavisi için gerekli belgeyi (vizite kağıdı) Sosyal Sigortalar Kurumunun yazılı uyarısına rağmen üç iş gününde vermeyen işverenlere fiilin oluştuğu günde bir asgari ücret tutarında idari para cezası verilir. Sigortalı işçiye Sosyal Sigortalar Kurumu tarafından resen verilecek bir belge ile tedavisi sağlanır.

SORU : Yeterli güvenlik önlemlerinin alınmaması sonucu meydana gelen bir iş kazasında, işçinin ölmesi, sakat kalması veya meslek hastalığına yakalanması halinde işverenin ne gibi sorumlulukları vardır?

CEVAP : Bu gibi durumlarda işveren hukuki, idari ve cezai sorumluluklarla yükümlüdür. İşveren ölen işçinin ailesine veya sakat kalan işçiye maddi tazminat ödemekle yükümlüdür. Bu tarz tazminat davaları işçi lehine sonuçlanır.
İşveren yeterli iş güvenliği önlemi almaması durumunda meydana gelen iş kazası sonucunda "tedbirsizlik ve dikkatsizlik sonucu bir kimsenin ölümüne veya yaralanmasına yol açma suçunu işlemiştir. Türk Ceza Kanununun m. 455,459'uncu maddeleri gereği cezai yaptırıma tabi tutulur.

HUKUKİ DESTEK İÇİN BİZE ULAŞIN

İşyerinizde yaşadığınız, çalışma koşulları ile ilgili sormak ve öğrenmek istediğiniz sorunları bize gönderin, mail adresinize cevabı gönderelim. Ve sorunuzun cevabını bültenimizin bir sonraki sayısında "hukuk" köşemizde yayınlayabiliriz. Soru ve önerilerinizi bize; **gopisciplatformu@gmail.com** adresine gönderebilirsiniz.

İşçilerin Gündemi...

DİRENEN İŞÇİLER KAZANACAK!

13-14 Mart'ta yüzbinlerce işçi-emekçi sokaklara çıktı!

SSGSS yasasına karşı yerellerden yürütülen mücadelenin zorlaması üzerine, yıllardır toplanmayan Emek Platformu toplanarak 13-14 Mart eylem kararlarını aldı.
Eylemler beklenmedik ölçüde geniş bir katılımla gerçekleşirken eylem günü tehditler savuran hükümet eylemin gücü karşısında geri adım attı. Tüm bunlara karşın 13-14 Mart eylemleriyle işçi ve emekçiler, ülke gündemini değiştirecek bir gücün sahibi olduklarını göstermiş oldular.

6 Nisan'da onbinlerce işçi ve emekçi Kadıköy'deydi!

13-14 Eylemleri sonrasında hükümetin manevrasına destek verip, saldırıda "mutabık" olan Türk-İş ve Hak-İş sendikalarından farklı olarak tabanın sesine kulak veren sendikalardan DİSK, KESK ile TTB ve TMMOB'un örgütlediği Kadıköy'deki SSGSS karşıtı mitinge şiddetli yağmura karşın on binlerce işçi ve emekçi katıldı. Belli bir mücadele kararlılığın hakim olduğu eylem genel grev-genel direniş çağrısıyla sona erdi.

Şahin Motor'da onurlu direniş!

Gebze Çayırova'da kurulu bulunan Şahin Motor Yatakları A.Ş.'de işten atılan Birleşik Metal-İş üyesi 59 işçinin onurlu direnişi devam ediyor. Grevlerinin 95. Gününde bir eylem yapan işçiler kazanıncaya kadar devam edeceklerini bir kez daha vurguladılar.

Sine-Sen'den 1 Mayıs çağrısı!

Geçtiğimiz yıl 1 Mayıs'ta ön saflarda yer alarak kararlı bir direniş sergileyen sinema emekçileri, bu yıl da 1 Mayıs'a katılacaklarını<
açıkladılar ve tüm işçi ve emekçileri 1 Mayıs'a çağırdılar.

SCT işçisi kazandı!

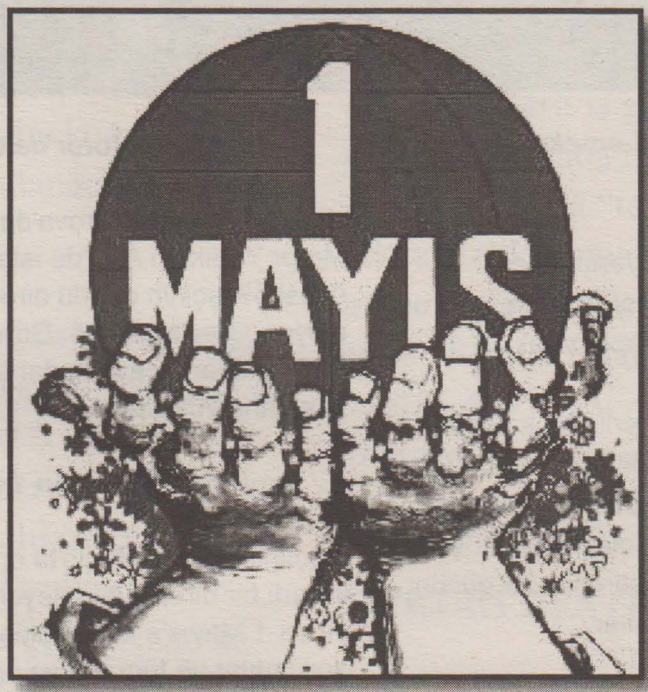
Tarsus'ta kurulu SCT OR Filitre fabrikası işçileri, 151 işçiyle Birleşik Metal-İş'e üye olmuş ve patronun sendikayı tanımaması ve 51 işçiyi işten çıkarması üzerine 15 Mart 2006'da greve başlamışlardı. Grevlerinin 2. Yılında patrona geri adım attırdılar. İşyerinde toplu sözleşme imzalanırken, işçiler önemli ücret ve sosyal haklarında önemli kazanımlar sağladılar. Zaferlerini 1 Mayıs'ta kutlayacaklarını açıkladılar.

1 Mayıs İşçilerin tarihidir, onurudur...

1800'ler, ABD'de işçi sınıfı sefalet koşullarına karşı büyük kitleler halinde grev silahına sarıldı. 1875'de, 8 hafta boyunca 15 bin tekstil işçisinin grevi Amerika'ya yayıldı. Aynı yıl Pennsylvania maden işçilerinin 7 ay sürengrevi gerçekleşti. Git gide 8 saatlik iş günü talebi için mücadele öne çıkıyordu.

1886'da 350 bin işçinin katıldığı Mayıs grevleri gerçekleşti. On binlerce grevci işçinin Şikago sokaklarını dolduran 1 Mayıs gösterileri kanla bastırıldı. 3 Mayıs'ta Mc.cormisck fabrikasında grev kırıcılarının protesto edilmesi sırasında polis işçilere ateş açtı. Ölen ve yaralananlar oldu. Ertesi gün sendikalar polisin saldırganlığını protesto etmek için High-market alanında bir gösteri düzenledi. Miting alanında önce bombalar patladı, sonra polis işçilerin üzerine ateş açtı. 4 işçi öldü ve pek çoğu yaralandı.

Olaylara neden olduğu gerekçesiyle sekiz yazar ve sendikacı tutuklandı. Albert Person, August Speins, Adolf Fischer, George Engels ölüm cezasına çaptırıldı ve işçilere gözdağı vermek için 11 Kasımda idam edildiler. 1888'de Amerikan İşçi Federasyonu 1 Mayıs şehitlerinin anısını yaşatmak ve 8 saatlik iş günü kabul edilinceye değin her yılın 1 Mayıs'ında greve yapılması kararı aldı. Belçika, Almanya, İngiltere ve Fransa'daki işçi sendikaları da karar katılacaklarını ilan ettiler 1 Mayıs şehitlerinin anısına ve Amerikan işçileriyle dayanışmak için tüm Avrupa'da yayılan grev ve gösteriler düzenlendi, grev dalgası kapitalist gelişmenin ilerlemekte olduğu bütün belli başlı ülkelerde daha sonraki yıllarda da devam etti, işçi sınıfı böylece bir uluslararası dayanışma örneği yarattı, 2.Entenasyonal'in kararıyla 1 Mayıs işçi sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü, emek bayramı olarak tarihe geçti 1890'de itibaren 1 Mayıs bütün ülkelerde işçiler ve emekçiler tarafından bir mücadele günü olarak kutlanageldi.

Türkiye'de 1 Mayıs

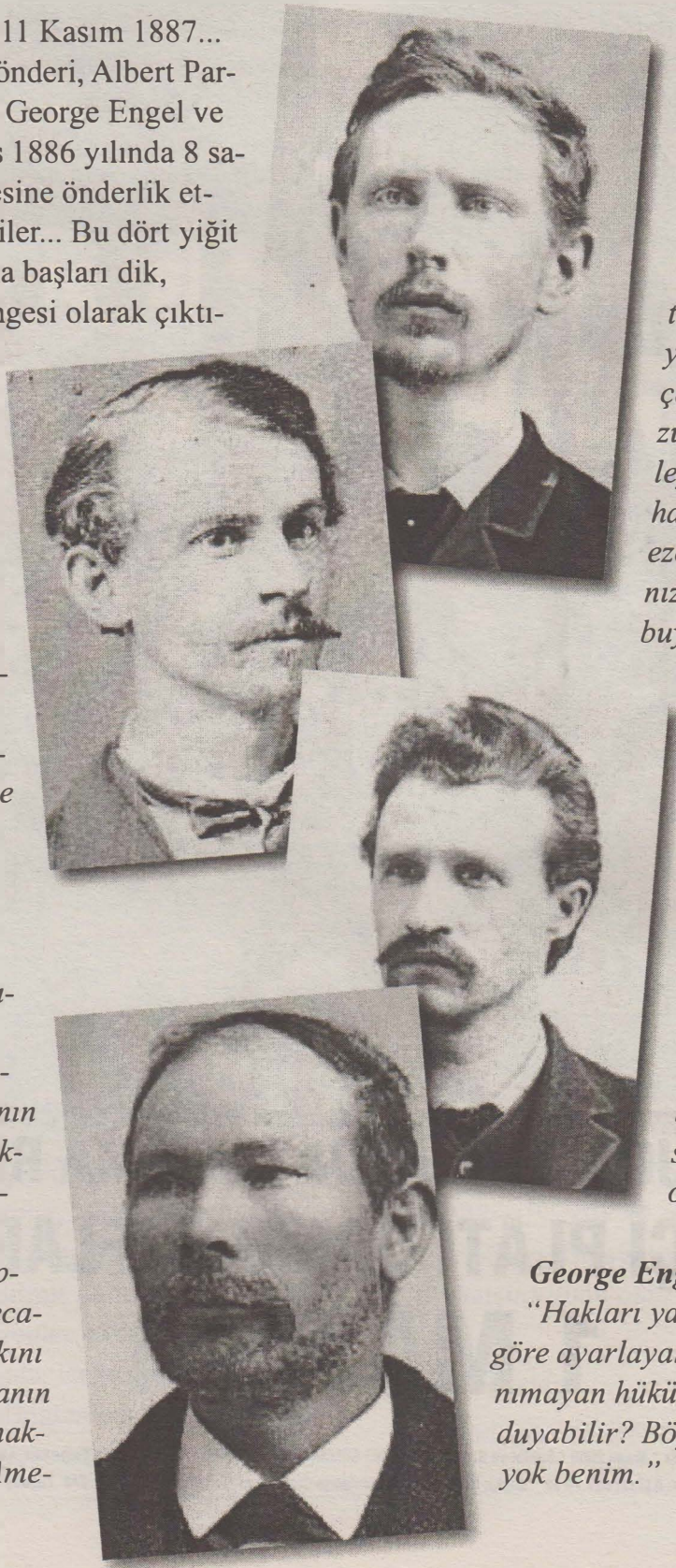
Türkiye topraklarında ilk 1 Mayıs eylemi, 1911 yılında Selanik'te yapıldı. İstanbul'daki ilk kutlama ise, 1920'de işgal altında gerçekleşti. Binlerce işçinin katıldığı kutlamada, Karaköy'den Haliç'e yürüyen işçiler, hem 1 Mayıs'ı kutlamış hem de işgal güçlerine karşı mesaj vermişti. İstanbul'da, 1925 yılına kadar büyük katılımlarla kutlanan 1 Mayıs, aynı yıl çıkarılan 'Takriri Sükun Yasası' ile yasaklandı.

Türkiye'de 1 Mayıs, 1960'lara gelindiğinde yine çıkarılan bir yasayla bu kez 'Bahar Bayramı' olarak ilan edildi. Ancak bu tarihten sonraki ilk kitlesel eylem, DİSK öncülüğünde 1976 yılında gerçekleştirildi.

1977 1 Mayıs'ı yine DİSK öncülüğünde gerçekleştirildi. Taksim'de gerçekleştirilen 1 Mayıs kutlamasına 500 bin işçi ve emekçi katıldı. 1977 1 Mayıs'ına devlet saldırmış ve bu saldırı sonucunda 37 emekçimiz hayatını kaybetti. 1977 yılında işçi ve emekçilerin kan ve can bedeli kazandığı Taksim meydanı işçi ve emekçilere uzun yıllar kapatıldı. 2007 yılında bu yasak yine işçi ve emekçilerin iradesiyle aşılarak, Taksim 1 Mayıs yasağı fiilen parçalanmıştır.

Kavganız kavgamızdır!

Yer Amerika ...Yıl 11 Kasım 1887... Dört mücadeleci işçi önderi, Albert Parsons, Adolph Fischer, George Engel ve August Spies 1 Mayıs 1886 yılında 8 saatlik işgünü mücadelesine önderlik ettikleri için idam edildiler... Bu dört yiğit insan idam sehpalarına başları dik, boyun eğmezliğin simgesi olarak çıktılar. İdam kararının verildiği mahkemedeki son sözleri bu başeğmezliğin kanıtıydı.

Adolf Fischer:

"Ölüme mahkum edilmemi protesto ediyorum, çünkü cinayet işlemedim. Ancak sosyalist olmam sebebiyle öleceksem bir sözüm yok."

Albert Parsons:

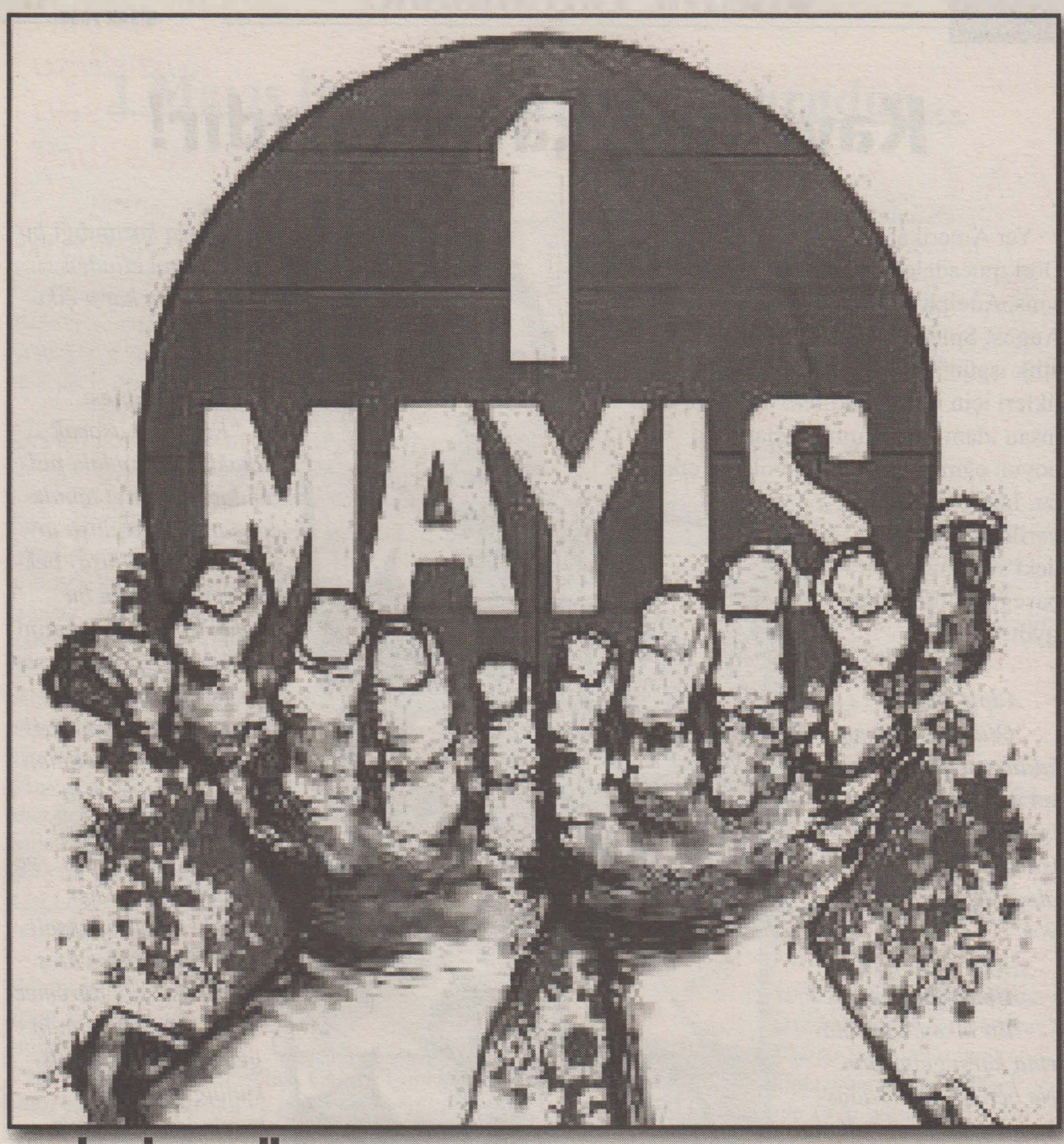
"Bu ülkenin yasalarına karşı gelmedim. Ne ben ne de arkadaşlarım Amerikan halkının herhangi bir yasal hakkını ihlal etmedik. Konuşma özgürlüğüne, basın özgürlüğüne toplanma özgürlüğüne tecavüz edilmeyeceği hakkını savunuyoruz. Anayasanın tanıdığı öz savunma hakkını savunuyoruz ve Amerikan halkının çok pahalıya kazandığı bu haklarının elinden alınmasına karşı çıkıyoruz."

August Spies:

"Eğer bizi asarak ... tahakküm altındaki milyonların, sefalet içinde çalışan ve kurtuluşu arzulayan, (kurtuluşu) bekleyen milyonların bu hareketini, işçi hareketini ezebileceğinizi umuyorsanız -eğer düşünceniz buysa, o zaman asın bizi! Burada bir kıvılcımı ezeceksiniz, ama şurda, burda veya orada, arkanızda, -ve önünüzde, ve her yerde alevler yükseliyor. Bu gizli bir ateş. Bunu asla söndüremezsiniz. Öyle bir zaman gelecek ki; bizim suskunluğumuz, sizin bugün ipe çektiğiniz, seslerden daha güçlü olacaktır."

George Engel:

"Hakları yalnız imtiyazlı olanlara göre ayarlayan ve işçilere hiç hak tanımayan hükümete karşı kim saygı duyabilir? Böyle bir hükümete saygım yok benim."

BİRLİK, MÜCADELE VE DAYANIŞMA RUHUYLA,
GOP İŞÇİ PLATFORMU SAFLARINDA
1 MAYIS'A

İşçi Bülteni Özel Sayı: 299 * Fiyatı: 25 YKr * Nisan 2008 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10
Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92